

hvad der forstaaes ved Handelsvarer, skjøndt det efter mit Begreb ikke er saa underligt, at man har nogen Tvivl i saa Henseende. Særligt troer jeg ikke, at det vilde være nogen stor Sorg, idetmindste for Fleertallet af det ifjor nedsatte Udvalg, om Loven ikke førte til noget Resultat, thi det var ingenlunde af Nærighed til Lovforslaget, at man søgte at faae det forbedret og at faae det til at gaae igjennem. Man fastholdt, at dersom der kun i snever Forstand skulde gives Begunstigelser overfor disse Auktioner, vilde man stemme imod Loven og tilraade at forkaste den; men man opstillede en Betingelse for at gaae ind paa Loven. Naar det ærede Medlem saavel som flere Andre søge at gjøre gjældende, at Tabet bliver meget større end paaregnet, vil jeg ikke modsige dette; jeg vil gjerne troe det; men dersom man taber 7,000 Rb. ved at gjøre den her foreslaaede Forandring og derved stifter nogen Gavn, holder jeg mig overbeviist om, at man, naar man ved at udbide Loven f. Ex. taber 42,000 Rb. til, stifter sex Gange saa megen Gavn. Det er mig ikke klart, hvorledes det kan være hensigtsmæssigt, nyttigt og gavnligt kun at foretage den ene Forandring, og hvorfor Tabet af disse 7,000 Rb. kan være saa ønskeligt fremfor Tabet af det større Beløb. Jeg for mit Vedkommende ønsker ingen af Delene; jeg finder ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at foretage nogen Forandring; men dersom man vil have en saadan, forekommer det mig, at man maa gaae et Skridt videre end Lovforslaget. Det ifjor nedsatte Udvalg var sig meget vel bevidst, at dette Skridt vilde tage Mere med sig, men det var hverken Udvalget eller Regjeringen klart, om det ikke allerede saa i den tidligere Lovgivning, at de nævnte Gjenstande, skovet Brænde, Tørv og Kornvarer, ogsaa maatte betragtes som Handelsvarer, og Udvalget er altsaa ikke saa ganske gaaet iblinde. Jeg skal for mit Vedkommende erklære, at jeg naturligvis vil stemme for Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, men jeg vil ikke kunne stemme for dets endelige Vedtagelse i den Form, hvori det nu foreligger. Er Summen lille og ufskyldig, maa den Gavn, Loven kan gjøre, som Følge deraf ogsaa være lille, og den er da vel ikke af større Betydning, end at man kan vente

med en sliq Bestemmelse, indtil man kommer til den forventede Revision af hele Sportelvæsenet. Efter den Maade, hvorpaa § 4 i det foreliggende Lovforslag er affattet, synes det ogsaa, at der dog paa et andet Sted, hvor Loven har været behandlet, har været nogen Tvivl om, hvorvidt den ifjor antagne Mening har været saa heelt urigtig, thi der staaer: „men forsaavidt Forordningen af 27de Juli 1832 er anvendelig paa dette Slags Auktioner, skal det med Hensyn til dem have sit Forblivende ved Salairret efter denne Forordning“. Man er altsaa ikke ganske enig om, hvorvidt den er anvendelig derpaa eller ikke, og jeg skal ikke kunne afgjøre det, men jeg skal kun sige, at den Fortolkning, som man idetmindste stærkt fremhævede ifjor, er man, efter hvad jeg kan skjønne, fravegen iaar. Jeg har det Haab, at man ved den senere Behandling vil komme til Klarhed om, hvorledes den paagjældende Forordning skal forstaaes.

Finantsministeren: Jeg skal aabent og usforbeholdent udtale, at denne Sags Gang heller ikke har glædet mig; jeg synes, i det Hele taget ikke derom, men jeg skal ligesaa usforbeholdent udtale, at jeg selv har nogen Skyld i, at den har taget denne uheldige Gang. Det er allerede flere Gange paavist, at Loven ved den Forandring, den ifjor fik i Udvalget, erholdt en ganske anden Charakter, en ganske anden Betydning, end den havde, da den blev forelagt af Regjeringen, men jeg skal, som sagt, vedgaae, at jeg tildeels havde nogen Skyld derti, idet jeg ikke troede, der var tilstrækkelig Opfordring til at modsætte mig de Forslag, som bleve stillede af Udvalget. Heri støttedes jeg ved de Oplysninger, jeg kunde staae mig, hvorefter de nævnte Varer vare medindbefattede under Lovene af 1832 og 1836, og det var først under Sagens senere Drøftelse i Landstinget, at jeg af Justitsministeriet blev gjort opmærksom paa, at man i Finantsministeriet nærede en urigtig Anskuelse om denne Sag, ligesaa usforbeholdent som jeg imidlertid skal vedgaae, at jeg har været medvirkende til det uheldige Resultat, der fremkom, ligesaa meget tør jeg haabe, at man vil kjende mig det tilgode, at jeg, da jeg kom til Oplysning om, hvilken Betydning det